

այսպէս իւր մահկանացուն, 27 տարեկան հասակում: Թաղմանը մասնակցում էին բոլոր միաբաններն ու ճեմարանը իւր ամբողջ կազմով: Տփլիսից եկել էին մայրն ու քոյրը պ. Մամաջանի հետ: 19-ին տեղի ունեցաւ թաղումը ս. Գայանէի վանքում: Պատարագին Տ. Կորիւն վարդապետը զգացուած դամբանական խօսեց, ճեմարանի բարձր դասարանների աշակերտներից մէկը իւր մի սրտաբուխ ոտանաւորը կարդաց տաճարում և մի ուրիշը խօսեց գերեզմանի վերայ, որ փորած էր տաճարի հիւս. կողմում՝ Ստ. Պալասանեանի և Վ. Աբովեանի գերեզմաններին մօտ:

Դագաղի վերայ դրուած էին երեք պսակ ճեմարանի կողմից՝ ուսուցչական խմբից, ուսանողներից և աշակերտներից առանձին առանձին, երկու պսակ հայրենակիցներից և մի պսակ պ. Մամաջանից: Երեւակայել պէտք է յուսահատ մօր և քրոջ վիշտն այն պաղ հողաթմբի առաջ, որի տակ հանդչում էր սիրասուն Վահան Նալբանդեանը: Բնութիւնը շտապեց կարծես ծածկել անսպասելի կորուստը. երկու օրից յետոյ թարմ գերեզմանը ծածկուեց ձիւնի սպիտակ սաւանով: Բայց հանգուցեալը հեշտ մոռացուող դէմքերից չէ և կապրի իւր բարեկամների սրտերում քանի նրանք բաբախում են—հանգիստ ոսկորներիդ վաղաթառամ ծաղիկ, թող մեր ջերմ արցունքները ցօղեն այն հողն ու դամբարանը, որը ծնաւ և ընդգրկեց քեզ: Թող Արարիչը սփոփէ վշտացած սրտերն և մարդակարօտ հայ անդաստանին բազմաթիւ Նալբանդեաններ պարգևէ:

Ե. ծ. վ. Մ.

ԱՍՏՈՒԱՅԱՏՈՒՐ Վ. ՏԷՐ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ

Անցեալ օգոստոսի 18-ին մի խումբ մարդիկ Գեղաբէկից Զարեքայ անապատ գալով՝ անյայտ չարագործների

ձեռքով սպանուած դ.տան վանահայր Աստուածատուր վարդապետին:

Հանգուցեալ Աստուածատուր վարդապետը ծնուած է 1850-ին: Իւր ուսումն ստացել է Տփլիսի Ներսիսեան հոգևոր դպրանոցում: 1866-ի մայիսի 14-ին ընդունուել է իրրե հոգևորական և կարգուել է սպասաւոր Սղնախի եկեղեցում: 1866 թ. օգոստոսի 25-ին փոխադրուել է նոյն պաշտօնով Տփլիսի Ս. Աստուածածին եկեղեցին. 1869 թ. մարտի 16-ին ձեռնադրուել է դպիր Տփլիսի ս. Նշան եկեղեցում: 1869 թ. սեպտ. 24-ին անդամ է նշանակուել Հաղբատի վանական կառավարութեան: 1872 մայիս 30-ին ձեռնադրուել է սարկ: 1872 մայիս 31-ին կարգուել է ուսուցիչ վանական դպրոցում: 1875 յունուար 26-ին արեղայ է ձեռնադրուել Հանգուցեալ Երեմիա եպ. Գալստեանից և նոյն թուի մարտ 8-ին միաբան կարգուել Չարեքայ վանքին: 1875 ապրիլ 18-ին կարգուել է վանահայր նոյն վանքին, ուր և մնաց մինչև մահը, սակաւ ընդմիջումներով, և երկար աշխատութեամբ կարողացաւ հաստատել տալ վանքի կալուածները: 1877 հոկտ. 25-ին նա ստացել է լանջախաչ հանգուցեալ Գէորգ Դ. կաթուղիկոսից:

Չարագործութեան հանգամանքները չեն պարզուած:—Աստուած քաղցր անէ դժբաղդ զոհի դատաստանը և հանգուցանէ ի լոյս երեսաց Իւրոց. ամէն:

Տ Ա Ճ Կ Ա Հ Ա Յ Ք

Երամեան յոբելեան.—1903 թուականի օգոստոսին Վանում տօնուելու է Երամեան վարժարանի 25 ամեայ յոբելեանը: Վարժարանի հիմնադիրն՝ Համբարձում Երամեան, որ ամբողջ 25 տարի աննկուն ջանքերով առաջ է տարել իր գործը՝ չընկճուելով ոչ մի արգելաւիթ հանգամանքի առաջ, որ իր ընտրած ասպարէզում աչերի լոյսը կորցնելուց յետոյ էլ չի քաշուել դորձից, արդարեւ արժանի է ամէն քաջալերութեան: Մի ցաւալի